

středa 4. listopadu 2015 / 5. číslo, 13. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

Při skládání programu žní se snažíme, aby se k nám dostalo to nejlepší, co jsme za uplynulý rok viděli. Zároveň se ale snažíme ulovit i něco, co v Klášterci ještě nebylo a také chceme, aby si přišli na své různí diváci.

Včera si rozhodně přišli na své náročnější diváci, kteří se nespokojí jen tak s něčím, diváci, kteří chtějí přemýšlet o tom, co viděli, i při cestě domů, diváci, kteří mají rádi literární texty a český jazyk.

Do světa poezie a prózy nás na chvilku pozvala uskupení Prostějovská kavárna. Viděli jsme, jakým způsobem se mohou interpretovat klasické i současné literární texty. Doba recitátorů, kteří stojí v hnědých oblecích u lampy a s koženým výrazem drží před sebou desky, je našťastí definitivně pryč. Teď frčí talent, mládí, pohyb, pokora a nadhled. Viděli jsme ztvárnění jak klasických textů (Holan, Neruda, Kafka), tak i současných básníků (Wernisch, Hruška).

Za zmínku rozhodně stojí vynikající zhudebnění některých textů, které má na svědomí Jarek Jurečka. Jsem přesvědčená o tom, že vy, kteří jste byli včera na Večerní chvilce poezie, jste si alespoň jednou za večer broukli Policejní hodina...

VEČERNÍ CHVILKA PRO NÁROČNĚHO DIVÁKA

POEZIE JE VÝZVA, ALE TAKÉ VÝPOVĚĚ SKRZE TEXT

ROZHOVOR S REŽISÉRKOU POETICKÉHO PÁSMO RENATOU VORDOVOU

Můžeš nám říci, co je Prostějovská kavárna za uskupení?

Je to uskupení recitátorů sólistů, kteří jezdí na Wolkerův Prostějov a jsou nebo byli laureáti. Všichni se mezi sebou znají, protože Wolkerův Prostějov je, a hlavně v dřívějších dobách byl, taková výspa svobody. Protože jak poezie pracuje s různými metaforami, tak ty lidi hodně přemýšlí a vlastně si jsou hodně podobní. Já už do Prostějova jezdím přes třicet let. Nejprve jsem tam jezdila jako sólista, pak se souborem a nyní jezdím jako lektor a jako porotce. Lidé, kteří jezdí do Prostějova, jsou taková spříznění. Poezie je trochu tajemství. Člověk, který se jí zabývá, musí koukat pod povrch, musí najít ten hlubší rozměr. Poezie ale bohužel nemá moc prostoru prosadit se a uplatnit jinde. Takže všichni ti, co tu dnes byli, jsou úplně nadšení z toho, že ty texty mohou říkat před úplně běžným publikem. Strašně se na to těšili a těší se, že nás třeba ještě někde pozvou. Protože to je přesně to, co všichni chtějí dělat. Šířit poezii dál. Doteď jsme k tomu neměli moc příležitosti. Já jsem moc ráda, že jsem měla možnost je dát takto dohromady. Vy jste byli první, kdo nás pozval.

Jak jste sestavovali dnešní program?

Na závěr Wolkerova Prostějova probíhá laureátský večer, což je komponovaný večer pro veřejnost, kde vystupují ocenění laureáti a navíc je to doprovázené muzikou. Takže já jsem věděla, že chci udělat pořad v podobném duchu, jako se

nese laureátský večer. Spolupracuji už dlouho s Jarkem Jurečkou, který dnes recitoval, ale který je navíc autorem téměř veškeré hudby, kterou jste dnes slyšeli. Jarek má spolu s dnešní zpěvačkou Aničkou Rauschovou kapelu, takže jsme využili toho, že některé texty už měli zhudebněné. O prázdninách jsem mu pak poslala ještě některé texty, ke kterým dodělal hudbu. Na Hronově to secvičil s muzikanty, což jsou opět kluci, se kterými se známe z Prostějova a o kterých jsme věděli, že budeme stejně naladěni.

Diváci mohli být překvapeni množstvím mladých lidí na jevišti. Co podle tebe pudí mladé přednášet poezii a prózu?

Wolkerův Prostějov je postupová přehlídka, takže musíš projít oblastním a krajským kolem, abys mohl postoupit. U nás dělá Pízeňský a Karlovarský kraj společně krajskou přehlídku, takže já mám přehled hlavně o Ústeckém kraji, Karlovarském a Pízeňském. Občanské sdružení Johan dělá přehlídky poezie hrozně hezké. Recitátoři se sejdou na tři dny na jednom místě, je to takové setkání lidí, kteří se zabývají poezií nebo prózou a je to strašně příjemné setkání. Pořádají se semináře, je tam muzika. Lidé se různě potkávají a navíc přivádějí své kamarády. Je to společenství lidí, kteří nechtějí sedět jen v hospodě, ale které zajímá bavit se nejen s vrstevníky, ale i s lidmi o generaci staršími, což jsem třeba já. Jde o setkání generací, kdy je jedno, kolik je komu let.

pokračování na druhé straně

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

David Dušek

Hodně se mi to líbilo. Ze začátku mi to přišlo hodně statické, ale později se to chytlo. Nejvíce se mi líbilo to, co předvedli oba kluci. Já jsem něco takového ještě neviděl, bylo to super. Ale nedovedu to s ničím srovnat, protože jsem na takovém představení nikdy nebyl. Ale určitě mě to inspirovalo, abych zase na něco někdy přišel.

Věra Bělohávková

Líbilo se mi všechno. Já mám vždy radost, když vidím mladé lidi, kteří něco umí a dělají to s chutí a nadšením. Nemělo to chybu. Zvlášť jsem ocenila toho muzikanta, který hrál snad na tři nástroje a ještě docela vtipně recitoval. Moc pěkně.

Kristýna Holanová

Dnešní představení se mi velice líbilo. Líbila se mi kombinace zpívaného slova a mluveného slova. Herecké výkony byly perfektní, nejvíce se mi líbil mladý chlapec, který byl jak vtipný, tak i tematicky aktuální. Líbilo se mi, že interpretovali dramatické i vtipné básně.

Jan Kolář

Začátek byl velmi efektní, ale postupem času jsem byl čím dál víc zklamaný a nakonec to dospělo k tomu, že jsem musel sál opustit, protože mi to nepřišlo ani zábavné, ani poučné.

Kamila Brunnerová

Připadala jsem si vtažená do děje. Bylo to krásně sklobené s hudbou. Strašně moc se mi přednesy líbily, byly opravdu krásné.

POEZIE JE VÝZVA, ALE TAKÉ VÝPOVĚĚ SKRZE TEXT

Říkáš, že se poezií zabýváš přes třicet let. Proměňuje se nějak?

Před revolucí to bylo hodně o jinotajích a hledání skrytých významů. Kolem devadesátých let byl útlum a teď poslední tři roky je obrovský boom. Třeba v Klatovech, kde je přehlídka, bylo dvanáct souborů a všechny byly hrozně dobré. Takže bylo hodně těžké vybrat toho, kdo postoupí na Wolkerův Prostějov. V současné době je poezie hodně o výpovědích, vymezení se vůči některým věcem. Recitátoři si vybírají věci, kterými se vymezují vůči tomu, co se třeba děje ve společnosti. Je to jazyk, kterým se mohou nějakým způsobem vyjádřit, aniž by museli třeba hned běžet demonstrovat na náměstí. Je to svět inteligentních a otevřených lidí. To je na tom asi to nejcennější. Otevřenost a komunikace. Když s nimi mluvíš, zjistíš, že je jim hodně líto, že už si lidi mezi sebou moc nepovídají, že se hodně věcí řeší po Facebooku a že jim je hodně příjemné, když se spolu sejdou a mohou spolu být.

Existuje současná tvorba, která je teď hodně moderní a která letí?

Mezi texty se objevují vždy nějakí klasici a nějaké texty, které se vůči klasikům vymezují. Je hodně dobrých současných věcí. Např. Petr Hruška, který tu dnes také zazněl nebo Jiří Fiřt. Předvádějí se ale různé texty. Viděla jsem třeba interpretaci filmového scénáře Woodyho Allena i se všemi těmi poznámkami, jako na co je detail, na co velký záběr, což bylo hodně vtipné. Často je to ale o tom, že člověk chce něco říct a najde text, který to říká lepšími slovy, než by sám vymyslel. Někdy jde samozřejmě i o určitou výzvu, že si vyberu právě tento text, ale v devadesáti případech ze sta jde o výpověď skrze nějaký text.

Měli bychom mluvit o recitátorech nebo o interpretech poezie?

Na Wolkerově Prostějově se ještě stále hodně používá slovo recitátor, ale my hodně bojujeme za to, aby se tomu člověku říkalo interpret. Protože může být interpret poezie, prózy. My bychom byli nejraději, kdyby se to nazývalo interpretace literárního textu. Těžko se nám ta změna názvu ale proráží. Je pravda, že je to trochu zkostnatělé, protože v Radě uměleckého přednesu, já, které je padesát let, jsem brána jako ta mladá rebelka (*smich*). Ono to asi nebude o věku, ale o tom přemýšlení.

Máte v tomto uskupení ještě nějaké plány do budoucna?

Jsme pozvani do Kroměříže a do Plzně. Nevím, jak to s námi bude dál. Je to ale jako když máš nějakého spřízněného člověka, který žije třeba na druhém konci světa, a i když se dlouho nevidíte a pak se potkáte, je to jako kdybyste se viděli naposled včera. Takový pocit mám z těchto všech lidí. Takže je vlastně úplně jedno, jestli máme nějaké plány nebo ne, protože když nás někdo vyzve, tak se klidně svoláme a něco uděláme.

Jak si spokojená s dnešním představením?

Já jsem velmi spokojená, jsem vděčný divák. Mě hrozně baví, když to lidi dělají poctivě, což je právě tento případ. Když to dělají s pokorou vůči literatuře, vůči slovu a jazyku a přítom s nadhledem.

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Štefan Drozd

Divadlo se mi dnes moc líbilo, protože to bylo pojaté jako kavárna a jako pásmo. Písničky byly moc pěkné.

Káťa Fialová

Tohle představení bylo něco pro mě. Když jsem byla na gymplu, tak jsem se dostala do krajského kola recitačního soutěže, kde mi bylo vytýkáno jakékoliv gesto rukou. Takže se mi hrozně líbilo tohle pojetí recitace, které dovolilo hercům, aby se mohl projevit i jejich herecký talent, ne jen jejich recitační nadání. Toto dřív, v tom tradičním pojetí na recitačních soutěžích, nebylo možné. Každopádně tohle se mi hodně líbilo.

Blahumír Květenka

Jako amatérský básník bych chtěl říct, že se mi celé představení velice líbilo. Některé pěvecké kousky nebyly dobře vybrány. Dalo by se na ně skvěle tancovat, ale do celého konceptu díla mi přímo nezapadaly. Básně byly vybrány dobře. Dodnes jsem netušil, že Kafka napsal několik básní. Později mi bylo řečeno, že to jsou básně v próze. Jeho báseň z roku 1913, jejíž název teď nevím, se mi velice líbila, neboť byla recitátorem skvěle podána. Výkony všech účinkujících na mě zapůsobily, bylo to energické i melancholické, mělo to drajv, mělo to flow. Já mohu jen říct, že se vše skvěle vydařilo.

Po vydařeném koncertu skupiny 4tet se představitel hlavního hrdiny premiérované hry Solaris Míra Nyklíčkoví svěřil svému hereckému kolegovi Štěpánu Malastovi, že by si při děkovačce po premiéře taky přál "standing ovation", tedy potlesk vstojе - právě takový, jaký byl na konci zmíněného koncertu. Shodou okolností Štěpán letošně žně uvádí a tak využil prostoru během úvodu premiérového večera a potlesk s diváky navcičil.

Nakolik byl Míra ze zaslouženého potlesku vyplešklej dokládá fotografie z děkovačky.

ŽŇOVINY PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:

ZDENIČKA A MÍRA NYKLÍČKOVI
ŠTĚPÁN MALAST, JAN VALTA
JAKUB HRBEK

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ